

V sredo, 28. marca, je v Trubarjevo hišo literature obiskala britanska avtorica malezijskih korenin **Minoli Salgado**, izredno pomembna avtorica postkolonialne literature, ki je odraščala na Šrilanki, se šolala v Angliji in danes predava na Univerzi v Sussexu. Gostili so jo

Iztok Osojnik

, prevajalka

Ana Jasmina Oseban

in

Tatjana Jamnik

. Pogovarjali so se o čisto sveže prevedenem prvencu Minoli Salgado z naslovom

Malo prahu na očeh

, ki je izšel pri založbi

Pólica Dubova

Knjiga se dogaja na Šrilanki in je odziv na 26 let trajajočo državljansko vojno – tako dolga vojna ima namreč velike posledice, je poudarila Salgado. Sama je v tistem času sicer živela v Angliji, a je redno obiskovala starše, in spominja se vladavine strahu, strašnega obdobja, ko so ljudje kar čez noč izginjali. V zelo majhnem delu države je recimo izginilo kar 30000 ljudi, večinoma moških, in od tod črpa zgodbo. Ker je hotela izkušnjo narediti bolj osebno, je izbrala člane družine srednjega razreda. Osojnik je izpostavil, da se knjiga razvija na več nivojih; kot osebna zgodba, kot vpliv zunanje situacije in kot pogled nekoga od zunaj. Salgado je potrdila, da v takih situacijah res težko ločiš osebno od javnega, saj je šlo za bratomorno vojno, ki je postala zelo kruta in zelo osebna, kakor zapiše nekje v romanu: »Vsi smo omadeževani s tem, kar se dogaja okoli nas.« Pogovor sta avtorica in prevajalka obogatili tudi z branjem odlomkov iz romana.

Beseda je tekla tudi o uporabi jezika in o vprašanju angleščine kot jezika kolonizatorja. Salgado je razložila, da je velika razlika med Indijo, kjer jih angleščina ni tako preganjala, in Šrilanko, kjer je bilo potrebno angleščino dejansko obnoviti. Sama je sicer z angleščino odrasla in ravno z njo našla svoj glas, zato je nima samo za jezik kolonizatorjev, ampak za nekakšen hibrid. Tudi kultura je hibridna, ker je šla skozi te spremembe, saj tudi ne moremo razveljaviti vsega in iti kar

nazaj h koreninam, treba se je soočiti z realnostjo. Se pa ne identificira kot angleška pisateljica, saj so bile ravno identitetne politike problem šrilanške vojne. Z Osojnikom sta spregovorila tudi o mitu, saj se v knjigi pojavi mit o Mantikori, in Salgado je bila kritična do politikov, ki stare mite izrabljajo za to, da upravičijo svojo vladavino, to je namreč čista zloraba mita in obenem izključuje manjšine, ki niso budistične. Vsi, ki si želijo sprejemajočega naroda, jih moti ta mit, ki časti čistost jezika in dežele, ona hoče namreč ta prostor odpirati.

Prevajalka Ana Jasmina Oseban je povedala, da je bil tak prevod nova stvar zanjo in da je ogromno raziskovala. Jezik v delu je zelo kompleksen in ne pove vsega neposredno, ampak se veliko dogaja v intimi, v tišini. Na koncu knjige je dodala tudi krajši slovarček da se bralci ne izgubijo, hkrati pa so želeli pri založbi ohraniti občutek izvirnika, je povedala Tatjana Jamnik. Osojnik je na koncu še prisrčno pohvalil knjigo in vse, ki so sodelovali pri njenem nastanku, čemur je sledila še krajša debata o Šrilanki, njeni zgodovini in politiki, ki so jo spodbudila vprašanja iz publike, in na koncu še podpisovanje knjig.

Avtorica poročila: Veronika Šoster

Dogodek: 28. marec 2018

{fshare id=3228}